

Arrest

nr. 277 747 van 22 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. STESENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 4 juli 2022 vanuit het gesloten centrum in Merksplas.

1.2. Op 24 augustus 2022 wordt verzoeker in het gesloten centrum van Merksplas gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Twi/Fanti machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 30 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Ghanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Sekondi. U bent etnisch Akan. U groeide op bij uw vader, uw broer en uw zus woonden bij uw moeder. Uw vader was een arme hulpeloze man. In 2014 ging u met uw voetbalteam naar Nigeria voor zes maanden. In 2015 is uw vader overleden nadat hij spullen had gestolen van iemand. Die persoon heeft hem vervloekt, waardoor hij stierf. U ging uiteindelijk bij uw moeder en broer en zus wonen, die ook erg arm waren. Toen u ongeveer 15 jaar oud was, verhuisde u naar Nigeria. U speelde in een tweede divisie team in Yoruba State. U keerde terug naar Accra. U voetbalde voor Rail Stars in Essikadu. In 2017 stierf uw moeder in een ongeval met een vrachtwagen. U woonde in Labadi, Accra, vanaf 2019, tot het moment dat u naar Europa kwam. Naast uw voetbalcarrière, leerde u ook elektriciteit op school, wat u ook deed als beroep. Uw vriend T. was beginnen chatten online met een witte man. Die blanke man bood hulp aan in ruil voor het stellen van seksuele daden. T. vertelde u over het aanbod, en u zei dat u er op in zou gaan. Jullie wisselden gegevens uit, en u begon te bellen en te chatten met de witte man. Na twee maanden bezocht hij u in Ghana, begin van het jaar 2018, hij verbleef een tijd bij u in uw eenpersoonskamer. Een andere huurder had jullie betrappt toen hij door het raam uw kamer binnenkeek. Sindsdien begonnen de huisbaas en de huurders u te pesten en te bedreigen.

De witte man heeft u uiteindelijk geholpen om naar Spanje te reizen, met de belofte dat hij voor u een voetbalclub zou zorgen. Eind 2019 verliet u Ghana en reisde u naar Spanje. U nam ook het geld mee dat u had verzameld met de groep mensen, een soort van gemeenschap waarin jullie geld leenden aan elkaar. Het was voor een bedrag van 40 000 000 cedis. De witte man huurde daar een appartement voor u, en als hij u nodig had, ontmoette hij u in een hotel. U begon ook met andere mannen te slapen voor geld. De witte man had uw Ghanese paspoort afgenomen om uw documenten te regelen, en gaf u uiteindelijk een Spaans paspoort en uw geboortecertificaat terug. Uw Ghanese paspoort kreeg u niet meer terug. U had ook nog een relatie met een andere witte man genaamd M.. U reisde verder vanuit Spanje naar België, waar u aankwam in maart 2021. In België begon u een relatie met X. J., met wie u nu een kind verwacht. U had haar leren kennen op straat, en ze was de eerste vrouw waar u iets voor voelde. U werkte in een hotel, en u wilde u inschrijven als EU burger. Het paspoort dat u neerlegde werd onderzocht. Tijdens een arbeidsinspectie betrapte u geïntercepteerd 30 juni 2021. Het Spaanse paspoort bleek vals te zijn. U werd opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen van Merksplas. Op 4 juli 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In eerste instantie stelt het CGVS vast dat u bijzonder laattijdig bent in uw verzoek tot internationale bescherming. Het verzoek tot internationale bescherming dat u deed in België op 4 juli 2022 was het eerste verzoek dat u deed in Europa, of in België. U was nochtans al sinds eind 2019 in Europa volgens uw eigen bewering, u verbleef immers in Spanje. Gevraagd naar de reden waarom u in Spanje geen verzoek deed, legde u uit dat uw partner uw papieren verwerkte en dat u uiteindelijk een Spaans paspoort had. U vond het dan ook niet nodig om asiel te vragen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19-20). U werd er vervolgens op gewezen dat, volgens politioneel onderzoek, dit paspoort geen authentiek paspoort was, waar u dan beweerde dat u nooit wist dat het om een vals paspoort ging. In het bezit zijn van een paspoort, dat echt lijkt, geeft u echter nog geen rechtmatig verblijf in Spanje, noch geeft het u de Spaanse nationaliteit.

Van een verzoeker die een gegronde vrees voor vervolging beweert te hebben in diens land van herkomst, kan er wel verwacht worden dat hij de nodige stappen zet en zich wendt tot de autoriteiten van het veilige land waar hij naartoe vluchtte, om bescherming te krijgen. Dat u dit niet deed, is een tegenindicatie van de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. Daarenboven, toen u uiteindelijk naar België kwam in maart 2022, hebt u evenmin een verzoek tot internationale bescherming ingediend. U diende pas een verzoek in nadat u werd opgesloten in het gesloten centrum in Merksplas, nadat u geconfronteerd werd met een mogelijke verwijderingsmaatregel van het Belgische grondgebied naar uw land van herkomst.

Gedurende het persoonlijk onderhoud voor het CGVS slaagde u er ten tweede ook niet om uw beweerde profiel, geloofwaardig te maken. Het CGVS wijst er op dat u zeer tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over uw leven in Ghana, en uw familiale omstandigheden, wanneer uw verklaringen voor DVZ vergeleken werden met uw verklaringen die u had afgelegd voor het CGVS. Zo verklaarde u voor DVZ dat uw beide ouders stierven toen u in het vijfde middelbaar zat (verklaring DVZ vraag 13A). Wanneer u gevraagd werd over het overlijden van uw ouders door het CGVS, legde u uit dat uw vader stierf in 2015 en uw moeder in 2017, dus al niet in hetzelfde jaar.

Waar u bij DVZ nog verklaard had dat u één zus had, J. F., die in Turnhout woonde, verklaarde u plots voor het CGVS dat u een broer had en een zus, genaamd F. en J. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U verklaarde daarentegen niets meer over een zus die in België verbleef, want van uw broer en zus zou u niet weten waar ze zijn nu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Na het overlijden van uw moeder zouden jullie allemaal jullie eigen weg gegaan zijn, en had u geen mogelijkheden tot contact (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Daarenboven kon u verder zelfs niets zeggen over het leven van uw broer en zus in Ghana, alvorens jullie wegen dan gescheiden zouden zijn. U kon enkel zeggen dat ze niets deden en dat zowel uw broer en zus werkloos waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Van een verzoeker tot internationale bescherming kan er wel verwacht worden dat hij duidelijkheid schept over diens familiale situatie. Dat u dergelijke verschillende verklaringen aflegde met betrekking tot simpele vragen als uw broers en zussen, is nefast voor de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. U werd geconfronteerd met uw strijdige verklaringen voor DVZ en u sprak eerst nog tegen dat u andere verklaringen had afgelegd. Gewezen op het feit dat u niets verteld had over uw broer en zus, legde u uit dat u zeer gefrustreerd was toen en niet in een goede mindset was. Deze frustratie verschoont u echter niet om vanaf aanvang van de procedure al duidelijke en eerlijke verklaringen af te leggen.

U werd dan gevraagd naar die zus in België die u dan wel vermeld had bij DVZ, en dan legde u plots uit dat dit niet uw zus was, maar de dochter van de zus van uw moeder, een nicht dus (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Dit is echter niet zo als u verklaard zou hebben voor DVZ, waar u uw 'nichtje' ook dezelfde achternaam als uw vader gaf, met name F.. U had verder ook niet verteld dat haar moeder, de zus van uw moeder, J. Y. ook in België verblijft. Wederom slaagde u er niet in om een geloofwaardig beeld te scheppen van uw persoonlijke situatie, niet in uw land van herkomst, en niet in België.

Daarenboven was u ook niet consistent wat betreft uw woonplaatsen. Bij DVZ had u vermeld dat u geboren was in Sekondi, en dat u daar woonde tot u vertrok naar Essikadu. U woonde dan nog twee jaar in Essikadu alvorens u vertrok naar Spanje (vragenlijst DVZ vraag 4 en 10). Voor het CGVS legde u dan weer uit dat u toen u nog jong was, naar Accra verhuisde, wat toch zo een vier uur rijden van Sekondi is. In Accra zou u in Tema en Labadi gewoond hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Uw laatste adres in Ghana was dan ook Labadi, Accra, in tegenstelling tot Essikadu, wat u beweerde bij DVZ. Het belang van consistente verklaringen is in dit geval ook niet te overschatten, gezien de woonplaats waar u beweerdelijk was ook de context was voor uw beweerde homoseksuele relatie. Toen u beweerdelijk een relatie met 'de witte man' begon, woonde u immers in Labadi, Accra (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Dat u ook op het vlak van uw verblijfsplaatsen zo tegenstrijdig bent, werpt een negatief licht op de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u niets over Accra hebt verteld in de verklaringen voor DVZ, en u legde nogmaals de geboorteplaatsen van uw ouders uit. Het eerste interview was niet gedetailleerd, daarom hebt u Accra niet vermeld. Echter, u werd in de vragenlijst DVZ uitdrukkelijk gevraagd naar uw laatste adres in Ghana. U had dus zeker de kans om daar op te geven dat u in Accra gewoond had.

Op basis van informatie op uw Instagram, blijkt dat u ook niet naar waarheid hebt verteld over uw voetbalcarrière. U legde uit dat uw Instagram account de naam E. F. draagt. Er werd na het persoonlijk onderhoud een Instagram account teruggevonden op naam van E. A. F., met daarop foto's van u. U plaatste op 5 juni 2020 een reeks foto's van uw prestaties als voetballer. De tweede foto bevat u, met een beker voor een tweede plaats in de Gothia Cup 2019, met daarbij een truitje aan van Greengens FC.

De Gothia Cup is een internationaal jeugdturnooi dat jaarlijks gehouden wordt in Göteborg, Zweden. Greengen FC is een voetbalclub in Accra, waar u in het persoonlijk onderhoud geen enkele vermelding van hebt gemaakt. Op basis van de informatie op de beker, blijkt dus dat u in juli 2019 een turnooi speelde in Göteborg, Zweden, waarvan u geen enkele vermelding hebt gemaakt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Ook een YouTube video toont u duidelijk aanwezig op dat evenement. Uit die foto's blijkt verder ook dat u met hetzelfde team, in hetzelfde jaar, deelnam aan de Norway Cup, een jeugdturnooi in Noorwegen, waar u op 3 augustus 2019 de bronzen medaille haalde met het team. De informatie dat u in de zomer van 2019 in Europa was, wordt verder bevestigd door het feit dat u een Schengen visum kort verblijf kreeg van de Noorse ambassade te Accra, voor de periode van 13/07/2019 tot 19/08/2019. **Dit ondermijnt wederom uw beweerde profiel als wanhopige voetballer die seksuele contacten moest hebben met een witte man, die bovendien al gestopt was met voetballen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9).**

Ook wat betreft uw vertrek uit Ghana, roept informatie die er gevonden werd op sociale media, vragen op. Zo postte een organisatie genaamd SRF Academy Ghana op 23 april 2020, een bericht met daarop een foto van u en een andere jongeman, met daarbij de tekst: "Introducing our new players – N. K. E. – E. F. - WELCOME BOYS". SRF Academy profileert zichzelf als : "big football project for developing young players". Het is zeer opmerkelijk dat een dergelijke organisatie, in Ghana, u zou aankondigen als een nieuwe speler, terwijl u beweerdelijk al eind 2019 Ghana had verlaten en naar Spanje gereisd was. U werd gevraagd over de foto van SRF Academy, en u legde uit dat dat een foto was van uw team Rail Stars, in tweede divisie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U kon echter geen aannemelijk uitleg plaatsen waarom SRF Academy u als nieuwe speler introduceerde, terwijl u beweerdelijk al lang in Europa was. U legde uit dat u het team verliet in 2019 toen u naar Europa ging, en dat u niet weet waarom het gepost werd in 2020. Dan sprak u zichzelf tegen door vervolgens te verklaren dat u niet meer in een team speelde voordat u naar Europa kwam. **Dergelijke conflicterende informatie met uw eigen verklaringen hebben een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw verklaringen, en de omstandigheden waarin u uw land van herkomst verliet.**

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan het CGVS niet anders dan besluiten dat u niet naar waarheid verklaringen hebt afgelegd over uw profiel, uw familie, uw verblijfplaatsen en uw bezigheden in uw land van herkomst. Dit komt niet alleen uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede, maar maakt ook uw beweerde 'nood' aan het aanvangen van een homoseksuele relatie allerm minst aannemelijk.

Wat betreft uw beweerde homoseksuele geaardheid, kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u er niet in slaagde om deze geloofwaardig te maken.

U werd gevraagd wat uw seksuele geaardheid was, maar die vraag begreep u vooralsnog niet. Homoseksualiteit betekende voor u seks hebben met een man, wat voor u meer bevredigend is dan een relatie hebben met een vrouw (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Regelmatig gedurende het persoonlijk onderhoud verviel u in seksuele stereotypes met betrekking tot homoseksualiteit. U werd gevraagd of u zich aangetrokken voelde tot mannen en u legde uit dat dat begon sinds u een relatie had met uw witte vriend (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13).

U plaatste de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid in de context van het voorstel dat u kreeg van een witte man, die u online had leren kennen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Uw eerste betrekkingen met een man waren louter om opportunistische redenen, met name als tegenprestatie voor de belofte dat hij u zou helpen. Het hebben van seks met een man is echter een louter seksuele daad, waarmee u verder nog niet aantoont dat u verder een homoseksuele geaardheid hebt. U gevraagd hoe u beseftte dat u zich uiteindelijk dan aangetrokken voelde tot mannen, legde u uit dat via de homoseksuele relatie met uw vriend, u ondervond dat seks met de witte man interessanter was dan seks met een vrouw. Zo kwam u tot het besef dat u een homoseksuele relatie leuk vindt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gevraagd wat u daar van vond, wat uw gevoelens hierbij waren, legde u uit dat u altijd de relationele problemen van uw vrienden en hun vrouwelijke partners zag. U wilde dergelijke problemen vermijden, en dat kon u door samen te zijn met uw mannelijke partner (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gedurende het persoonlijk onderhoud gaf u geen blijk van persoonlijke, doordachte, overwegingen over uw seksuele geaardheid en wat het voor u zou betekenen om een relatie aan te gaan met een man binnen de homofobe Ghanese maatschappij.

U koppelde uw seksuele oriëntatie volledige aan de relatie die u had met de 'witte man'. Opmerkelijk genoeg, slaagde u er meermaals niet in om voor het CGVS te verduidelijken wie de

'witte man' was die u meenam naar Spanje. U had in uw verklaringen voor DVZ op 13 juni 2022 al vermeld dat u zijn naam vergeten was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Dit is des te opmerkelijker, gezien de rol van deze persoon in uw leven en het belang van deze persoon in de ontdekking van uw beweerdde homoseksuele geaardheid. Deze persoon heeft u immers in 2019 al leren kennen online, en heeft u tevens ook toen bezocht in Ghana. De laatste keer dat u hem zag was in september 2021 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 2021). U werd gevraagd om alles te vertellen wat u wist over de persoonlijke situatie van de witte man, waarmee u toch contact had voor zeker twee jaar lang, en met wie u seksuele relaties onderhield, die u hielp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U begon met uit te leggen dat u niet wist waar hij verbleef in Spanje, ondanks het feit dat u het vroeg binnen de 'homoseksuele groep' waarbij u verbleef (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Gevraagd om te verklaren wat u dan wel wist over hem, kon u vertellen dat hij een breedgebouwde, rijke man was die u hielp. U werd nog meer aangespoord om over hem te vertellen, u wist nog dat hij rond de 40 jaar oud was, en in hetzelfde dorp in Spanje woonde waar hij voor u een appartement huurde. U weet niet wat hij deed voor job, enkel dat hij een 'rijke homoseksuele man' was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U weet niet welke nationaliteit hij had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd een tweede keer tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat de naam van de man was, en u kon nog vermelden dat hij J. heette, maar niet zijn volledige naam. Het is weinig geloofwaardig dat u bij DVZ de naam niet wist, dat u gedurende de eerste helft van het interview voor het CGVS de naam nog niet wist, maar uiteindelijk wel kon vertellen dat het 'J.' was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde later in het persoonlijk onderhoud nog uit dat u en de witte man in grote liefde naar elkaar toe gegroeid zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd er op gewezen dat het dan des te opmerkelijker is dat u beweerdde een grote liefde met hem te hebben gehad, terwijl u zijn naam niet eens onthouden had. U wees er op dat u uiteindelijk wel (deels) de naam onthouden hebt en gaf, met name J.. Het is weinig geloofwaardig dat u in de maand die verlopen was tussen uw interview voor DVZ en uw interview op het CGVS, nog steeds niet op de naam gekomen was, maar midden in het interview voor het CGVS plots wel.

U kon ook bijzonder weinig vertellen over hoe u of uw vriend T., de man hadden leren kennen online. Thomas had die man 'op het internet' leren kennen, maar hoe dat dan werkte, kon u nooit verduidelijken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Uiteindelijk legde hij uit dat hij hem ontmoette op Facebook, maar niets over hoe dat dan gebeurd is, of hoe er zelfs maar een eerste contact werd gelegd. Dat u hierover zo weinig kon vertellen, is niet geloofwaardig. Het was T., die u verteld had over het voorstel van de witte man, en u had tegen T. gezegd dat u inging op het voorstel. Gevraagd hoe u zich voelde bij het voorstel van die man, legde u uit dat u nood had aan onderdak, eten, de basisbehoeftes (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is in die context dan ook opmerkelijk dat u niet meer moeite deed om hulp te krijgen van mensen in uw directe omgeving, zoals bijvoorbeeld die broer en zus die u dan opeens bleek te hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U hebt nooit hulp gevraagd aan uw broer of zus, naar eigen zeggen omdat u hen niet kon vinden. Van iemand die in een dergelijk penibele situatie beweert te zitten, kan er wel verwacht worden dat hij zich voor directe hulp eerst wendt tot zijn eigen directe omgeving en familie. Dat u dit niet gedaan heeft, maakt uw beweerdde situatie, en uw nood aan dergelijke buitenlandse hulp, zeer onaannemelijk. U studeerde immers ook elektriciteit, en u had al verschillende klusjes gedaan. U was dus in staat om ook voor uzelf een bestaan verder op te bouwen, samen met dan uw duidelijke voetbalambities. U had verder ook nooit een andere job gezocht, schijnbaar omwille van uw eenmalige teleurstelling bij een tewerkstelling die u met hulp van een vriend gekregen had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Uw onbereidheid om een andere job te zoeken staat haaks op de geloofwaardigheid van uw slechte situatie in uw land van herkomst. **De beweerdde context waarin u de nood had om de witte man te ontmoeten en om een seksuele relatie met hem te hebben, is niet geloofwaardig.**

Uiteindelijk kwam de witte man dan op bezoek bij u in Ghana, in uw one room accommodatie in Labadi (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Hij verbleef zo een twee maanden, tot februari 2018, bij u waarna hij terug vertrok (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U woonde daar met andere bewoners, maar toch leek het een goed idee dat hij al die tijd bij u zou verblijven. Een dergelijk bezoek en verblijf van een oudere, witte man in een kamertje in Ghana, samen met een lokale jongeman, moet zeker de aandacht wekken en vragen stellen binnen de Ghanese gemeenschap. Data uit 2013 tonen aan dat 96% van de bevolking vindt dat de maatschappij homoseksualiteit niet moet accepteren. **Het is dan ook volstrekt niet geloofwaardig dat u een dergelijke regeling trof voor het verblijf van uw vermeende minnaar in Ghana.** Voor het CGVS vertelde u vervolgens nog over een betrapping, waarbij een andere huurder u had gezien door het raam met de witte man.

Sindsdien zouden uw huisbaas en de anderen huurders u bedreigd hebben en beginnen pesten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Daargelaten dat u in uw interview bij DVZ nooit iets verteld

hebt over de beweerde betrapting en de bedreigingen door de huurbaas, bent u vervolgens toch nog bijna twee jaar in Ghana gebleven, in Labadi (uw laatste adres).

Een ander element wat toch een tegenindicatie is van uw homoseksuele geaardheid, is het feit dat u momenteel een vriendin hebt, die tevens zwanger is. U werd gevraagd of u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, en u antwoorde dat u zich 'niet te hard' aangetrokken voelde tot vrouwen, en dat dit de eerste vrouw was tot wie u zich aangetrokken voelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U verklaarde zelfs geen gevoelens te hebben voor een vrouw, op dezelfde manier als voor een man. U gevraagd hoe u dan uw relatie met een vrouw verklaarde, legde u uit dat het de eerste keer was dat u voor een vrouw viel, en dat ze niet op de hoogte is van het feit dat u homoseksueel bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).

Op basis van de beschikbare informatie en de verklaringen in uw dossier oordeelt het CGVS dat u niet geloofwaardig hebt gemaakt dat u effectief een homoseksuele relatie had met de witte man, en dat in die context naar Europa bent gereisd. Gezien u de ontdekking van uw seksuele geaardheid volledig koppelde aan uw beweerde ervaringen met die man, is ook uw homoseksuele geaardheid an sich niet geloofwaardig. De ongeloofwaardigheid van deze relatie en uw seksuele oriëntatie heeft ook tot gevolg dat het niet geloofwaardig is dat u betrap werd in Ghana, of hieromtrent een gegronde vrees koestert bij terugkeer naar Ghana.

Wat betreft de cult die u zou willen dwingen om uw vader op te volgen, kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat ook deze vrees niet geloofwaardig is. Na het overlijden van uw vader, in 2015, werd u door een vriend van uw vader aangesproken om uit te leggen dat u uw vader zou moeten opvolgen binnen de cult, of dat u anders zou sterven. Ondanks het feit dat uw vader u beweerdelijk zou hebben aangeduid als zijn opvolger, kon u bijzonder weinig vertellen over deze cult (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20-21). U kon ten eerste 5 al niet antwoorden op de vraag wat de naam van de cult van uw vader is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Gevraagd hoe het kwam dat u de naam van de cult van uw vader niet weet, legde u uit dat ondanks het feit dat hij wilde dat u bij de cult ging, hij het u niet vertelde omdat u het anders ook aan uw moeder zou vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Dit argument vervalt echter, rekening houdend met het feit dat uw moeder ook overleden is in 2017, en de vriend van uw vader u altijd waarschuwde over de cult. U had dus de mogelijkheden, en de tijd om meer informatie over deze cult te vergaren. Vervolgens werd u aangespoord om te vertellen wat u weet over de cult, en u legde uit dat ze een uniform droegen van zwarte en rode kleuren, en dat de zoon de vader moet opvolgen binnen de cult. Dit is wel erg weinig informatie over de cult waarbij uw vader beweerdelijk behoorde en waarbij uw vader wilde dat u zijn plaats zou innemen na zijn overlijden. Daarenboven slaagde u er niet in aan te tonen dat u effectief gezocht werd door de cult, u hebt immers sinds het overlijden van uw vader in 2015, nooit meer iets gehoord van de cult (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd hier op gewezen, en dan voegde u nog toe dat de vriend van uw vader altijd de hint gaf dat de cult zou langskomen zodat u niet in het huis zou zijn. Het CGVS wijst er echter op dat er minstens 4 jaar, volgens uw verklaringen, verstreken zijn sinds het overlijden van uw vader, vier jaar waarin u geen verdere problemen had met de cult. In die vier jaar zag u ook duidelijk niet de noodzaak om Ghana te verlaten vanwege uw beweerde problemen met de cult.

Wat betreft het geld dat u zou hebben gestolen van de andere mensen in uw groep, oordeelt het CGVS het volgende. Deze verklaringen staan volledig haaks op de verklaringen met betrekking tot uw beweerde profiel van arme jongen. Een groep van tien personen zou immers voor 40 miljoen cedis aan geld hebben bijeen gespaard (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11), wat zelfs in de wisselkoers van eind 2019 (1 Cedi = 0,16 euro), het equivalent was van 6,4 miljoen euro. Dat is enorm veel om bijeen te sparen, zeker gezien u beweerdelijk arm was. Ook de beweerde omstandigheden over hoe u het geld hebt meegenomen, zijn allesbehalve geloofwaardig en niet te rijmen met uw overige verklaringen. U beweerde immers dat u hulp kreeg van een rijke, witte man om naar Europa te komen, en man die u met zowat alles hielp. Het zou dan niet eens nodig zijn om met al dit geld, bijeen gespaard door uw vrienden, te gaan lopen. U legde uit dat u het geld meenam omdat u plots het land verlaten had, en dat u niet de kans had om het geld terug te geven aan de rechtmatige eigenaren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). In uw verklaringen hebt u echter niet zo plots het land verlaten, gezien de witte man eind 2019 nog een maand naar Ghana kwam alvorens dat jullie naar Europa reisden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U slaagde er niet in om de omstandigheden van het stelen van het geld, aannemelijk maken.

U hebt verder ook geen enkele stap gezet om de situatie op te lossen. Bovendien betreft dit een louter interpersoonlijk conflict dat geen verband houdt met de criteria die benoemd zijn in de Geneefse Conventie.

De geboorteakte die u neerlegde ter staving van uw verzoek, kan enkel bepaalde aspecten van uw identiteit bevestigen en heeft verder geen invloed op de inhoud van de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat de beslissing niet of althans onvoldoende met redenen omkleed zijn en dat daaruit geenszins een afweging blijkt tussen de belangen van verzoeker enerzijds en van de Staat anderzijds. Hij argumenteert vervolgens dat op geen enkele wijze blijkt dat de verklaringen van verzoeker niet met de waarheid zouden overeenstemmen en dat niet mag worden vergeten dat hij zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft ondergaan, waardoor bepaalde feiten bewust worden verdrongen en het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk is geworden. Met betrekking tot de geloofwaardigheidsbeoordeling in de bestreden beslissing betoogt verzoeker verder als volgt: *“Dat de Commissaris Generaal vooreerst verwijst naar het vals Spaanse paspoort hetgeen door hem werd voorgelegd en waardoor hij de Belgische autoriteiten zou hebben willen misleiden; Dat verzoeker er evenwel niet van op de hoogte was dat het Spaanse paspoort hetgeen hem werd afgeleverd een vals paspoort betrof; Dat verzoeker dit paspoort immers mocht ontvangen van de witte man, welke diens afreis en verblijf in Spanje regelde en er dan ook vanuit ging dat dit paspoort een rechtsgeldig document betrof; Dat het feit dat verzoeker er niet van op de hoogte was dat betreffend paspoort een vals paspoort betrof, wordt bevestigd door het feit dat hij zelfs op basis hiervan om diens verblijf als EU-burger verzocht; Dat verzoeker er uiteraard, indien hij wist dat het paspoort vals was, zou hebben geweten, dat dergelijke aanvraag het vals karakter van het paspoort zou blootleggen; Dat verzoeker in deze optiek dan ook zou hebben nagelaten vermelde procedure te voeren; Dat de Commissaris Generaal verder van oordeel is dat het verzoek tot internationale bescherming laattijdig werd opgestart; Dat verzoeker slechts op 4 juli 2022 asielaanvraag indiende, is verder verklaarbaar; Dat verzoeker immers slechts sedert maart 2022 in België verbleef, en pas nadat bleek dat het paspoort vals was, een asielaanvraag opstartte; Dat verzoeker er voorheen inderdaad vanuit ging legaal in Spanje / België te verblijven, zodat het dan ook niet nodig was om een asielprocedure te voeren; Dat de Commissaris Generaal daarnaast stelt dat er tegenstrijdige verklaringen door verzoeker zouden zijn afgelegd; Dat verzoeker er evenwel terecht vanuit ging dat er voor de Commissaris Generaal meer uitgebreide verklaringen zouden worden afgelegd, reden waarom niet alle feiten in de vragenlijst voor DVZ werden weergegeven; Dat verzoeker vanzelfsprekend weet dat hij één broer en één zus, heeft, en diens nicht in België woonachtig is; Dat de nicht van verzoeker uiteraard niet dezelfde persoon betreft als diens zus; Dat verzoeker verder verklaarde dat diens laatste woonplaats in Labadi was gelegen de woning in Sekondi, Essikadu, de voormalige woning van diens moeder betrof, alwaar hij enige tijd, na het overlijden van zijn moeder, met haar samenwoonde; Dat verzoeker verder wel degelijk een verklaring kon bieden waarom er op Facebook nog foto's van hem werden gepost als zijnde nieuwe lid; Dat de voetbalclubs immers tevens oude leden posten, en derhalve showcasen, teneinde geld te verwerven; Dat de Commissaris Generaal verder twijfels uit omtrent de homoseksuele geaardheid van verzoeker en de seksuele activiteiten welke verzoeker tegen betaling diende uit te voeren; Dat de relatie van verzoeker met de witte man, welke hij leerde kennen via T., welke hem de contactgegevens bezorgde, een louter seksuele relatie betrof, reden waarom verzoeker, welke diens diensten tegen betaling uitvoerde, ook niet wenste te weten, of hoefde te weten, wat zijn achtergrond betrof; Dat deze relatie evenwel de aantrekkingskracht tot mannen aanwakkerde, waarna er nog homoseksuele relaties, al dan niet tegen betaling volgden; Dat de Commissaris Generaal er dan ook niet in kan worden gevolgd dat seks louter seks betreft, of dit nu met een man of een vrouw is; Dat heteroseksuelen immers niet de behoefte hebben tot seks met een partner van hetzelfde geslacht, hetgeen bij verzoeker wel het geval was en dan ook diens geaardheid weergeeft; Dat verzoeker verder verklaarde te zijn betrapt met de witte man, waarna en bedreigingen en pesterijen volgden, hetgeen tevens geloofwaardig is, nu zoals door de Commissaris Generaal in de beslissing wordt gemeld, 96 % van de bevolking in Ghana homoseksualiteit afkeurt; Dat de relatie welke verzoeker thans onderhoudt met een vrouw niet aantoont dat verzoeker niet tevens zou zijn aangetrokken tot mannen, Dat verzoeker inderdaad voor de Commissaris-Generaal verklaarde zich meer aangetrokken te voelen tot mannen dan vrouwen, doch hetgeen betekent dat verzoeker biseksueel is, doch met voorkeur voor mannen; Dat verzoeker dan ook zeer formeel is dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals deze door hem werden verklaard; Dat de verklaringen van verzoeker daarnaast ondersteund worden door de praktijk, evenals de stukken welke door werden voorgelegd, die*

de door verzoeker ondervonden problemen ondersteunen en hiervan bewijs opleveren; Dat de verklaringen van verzoeker dan ook wel degelijk geloofwaardig en plausibel zijn; Dat de bestreden beslissingen derhalve niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed."

Verzoeker stelt vervolgens, onder verwijzing naar het UNHCR "Guide des procédures et critères à appliquer le statut de réfugié", 1979, paragraaf 205 dat zijn verklaringen plausibel en coherent zijn en niet in strijd met de algemeen bekende feiten en dat de juistheid van alle aangehaalde feiten niet meer met zekerheid kan worden vastgesteld, waardoor minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend (*idem*, paragrafen 203-204). Verzoeker meent dat de motieven niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel, op onevenredige wijze de ingeroepen rechten van verzoeker aantasten en in verdere orde zijn leven en vrijheid in gevaar kunnen brengen.

Verder argumenteert verzoeker dat de commissaris-generaal van oordeel is dat aan verzoeker het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden verleend maar hiertoe geen enkele motivering geeft, dit terwijl verzoeker op geen enkele bescherming van zijn autoriteiten kan rekenen en bij terugkeer naar Ghana een vogel voor de kat is.

Verzoeker betoogt vervolgens: *"Dat niet alleen verzoeker in diens verklaringen voor de Commissaris Generaal terecht benadrukte dat homoseksualiteit in Ghana een taboe betreft, waarvoor men letterlijk en figuurlijk aan de schandpaal wordt genageld, doch tevens de Commissaris Generaal in het landenrapport alsoz weergeeft: "Het criminaliseren van seks tussen personen van hetzelfde geslacht draagt volgens verschillende bronnen bij tot een klimaat waarin geweld en discriminatie tegen homoseksuelen en LGBT-personen als normaal wordt aanzien. Ghana kampt bovendien met conservatieve, rigide gendernormen met een sterke culturele nadruk op vruchtbaarheid, familie en huwelijk. homoseksuelen (en vermeende homoseksuelen) lopen dan ook het risico slachtoffer te worden van fysieke aanvallen, aanranding, afpersing en afwijzing door hun familie en de gemeenschap op grond van hun seksuele geaardheid of gender identiteit. homoseksuelen lopen verder een risico op discriminatie, bijvoorbeeld bij de zoektocht naar huisvesting en werk of in het onderwijs. De sociale media worden doelbewust gebruikt om homoseksuelen aan te vallen. Mannen en vrouwen worden via websites gelokt naar afspraakjes waar ze vervolgens in elkaar geslagen, overvallen en soms verkracht worden. In veel gevallen worden foto 's of video 's genomen van de feiten, waarmee de slachtoffers worden afgeperst. Soms worden die beelden ook online geplaatst als afschrikmiddel voor andere homoseksuelen. LGBT-activisten gebruiken deze platformen ook om online te pleiten voor LGBT-rechten en homoseksuelen en LGBT-personen te verenigen. Berichtgeving in de media over homoseksualiteit is bijna altijd negatief en opinieleiders die zich negatief uitlaten over homoseksualiteit krijgen over het algemeen veel aandacht in de media."* Verzoeker besluit vervolgens dat de commissaris-generaal dan ook een totaal onredelijke beslissing heeft getroffen die disproportioneel is en herhaalt dat minstens het voordeel van de twijfel had moeten verleend worden aan verzoeker.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de mens zoals die blijken uit het EVRM. Hij stelt dat de bestreden beslissing nalaat de passende belangenafweging te maken en dat er geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen, dat uit uniforme informatie blijkt dat de mensenrechten van homoseksuelen in Ghana op grote schaal worden geschonden en dat dit indruist tegen de principes van een rechtstaat en in het bijzonder tegen artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, hetzij het subsidair beschermingsstatuut te verlenen.

2.2. Verzoeker voegt geen stukken toe aan het verzoekschrift.

3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna "Kwalificatierichtlijn") en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna Asielprocedurerichtlijn).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielerzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming een kopie van een geboortecertificaat waarin wordt vermeld dat verzoeker de Ghanese nationaliteit heeft (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asiëlzoeker, stuk 1). De Raad stelt vast dat verzoekers identiteit en Ghanese nationaliteit niet betwist worden door verwerende partij.

4.3. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op verzoekers vrees om in geval van terugkeer naar Ghana geconfronteerd te worden met ernstige problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid, zijn weigering om zijn overleden vader bij de cult waarbij deze laatste was aangesloten, op te volgen en het feit dat hij een grote som geld zou hebben meegenomen die hij en negen andere personen bijeen zouden hebben gespaard.

Na grondige analyse van het administratief dossier, verzoekers verklaringen, het verzoekschrift en de beschikbare landeninformatie en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn vrees voor vervolging in Ghana omwille van zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat hij ernstige problemen riskeert omwille van zijn weigering om toe te treden tot de cult van zijn vader of het feit dat hij geld zou hebben gestolen van een groep personen in Ghana, omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

4.3.1. Vooreerst stelt de Raad vast, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing, dat verzoeker geheel tegenstrijdige verklaringen aflegt bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS over zijn familiale omstandigheden in Ghana en de plaatsen waar hij woonde voor zijn beweerd vertrek uit Ghana in 2019 toen hij met de blanke man, die er volgens zijn verklaringen verantwoordelijk voor was dat hij zijn homoseksuele geaardheid zou hebben ontdekt, naar Spanje zou gereisd zijn. Uit de lezing van zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS blijkt immers dat hij, waar hij bij de DVZ verklaarde enkel één zus te hebben, genaamd J(o).F. die in Turnhout woont (verklaring DVZ, punt 18); hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat hij een broer, F. genaamd, en zus, J(u) te hebben (PO, p. 9), waarvan hij niet weet waar zij zijn. Verder kan hij nagenoeg niets vertellen over zijn broer en zus in Ghana, enkel dat zij beiden werkloos waren. Geconfronteerd met het feit dat hij bij de DVZ verklaarde dat dat zijn zus in Turnhout woonde, verklaart verzoeker dat hij de dochter van de zus van zijn moeder bedoeld had, wat dan weer niet strookt met zijn verklaring dat deze persoon dezelfde achternaam als verzoeker heeft. Verder vermeldde verzoeker bij de DVZ niet dat de moeder van zijn nicht, J.Y., de zus van verzoekers moeder, ook in België verblijft, zoals hij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (PO, p. 10).

Voorts stroken verzoekers verklaringen bij de DVZ over waar hij wanneer woonde in Ghana voor zijn vertrek in het geheel niet met zijn verklaringen hierover bij het CGVS. In de bestreden beslissing wordt hierover terecht als volgt gemotiveerd: *“Daarenboven was u ook niet consistent wat betreft uw woonplaatsen. Bij DVZ had u vermeld dat u geboren was in Sekondi, en dat u daar woonde tot u vertrok naar Essikadu. U woonde dan nog twee jaar in Essikadu alvorens u vertrok naar Spanje (vragenlijst DVZ vraag 4 en 10). Voor het CGVS legde u dan weer uit dat u toen u nog jong was, naar Accra verhuisde, wat toch zo een vier uur rijden van Sekondi is. In Accra zou u in Tema en Labadi gewoond hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Uw laatste adres in Ghana was dan ook Labadi, Accra, in tegenstelling tot Essikadu, wat u beweerde bij DVZ. Het belang van consistente verklaringen is in dit geval ook niet te overschatten, gezien de woonplaats waar u beweerdelijk was ook de context was voor uw beweerd homoseksuele relatie. Toen u beweerdelijk een relatie met ‘de witte man’ begon, woonde u immers in Labadi, Accra (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).*

Dat u ook op het vlak van uw verblijfsplaatsen zo tegenstrijdig bent, werpt een negatief licht op de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u niets over Accra hebt verteld in de verklaringen voor DVZ, en u legde nogmaals de geboorteplaatsen van uw ouders uit. Het eerste interview was niet gedetailleerd, daarom hebt u Accra niet vermeld. Echter, u werd in de

vragenlijst DVZ uitdrukkelijk gevraagd naar uw laatste adres in Ghana. U had dus zeker de kans om daar op te geven dat u in Accra gewoond had." De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt deze pertinente motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Door louter te poneren dat niet alle feiten in de vragenlijst DVZ werden weergegeven omdat hij er van uit ging dat er bij het CGVS meer uitgebreide verklaringen zouden kunnen worden afgelegd en dat hij uiteraard weet dat hij één broer en zus heeft en dat zijn nicht in België woont, biedt verzoeker geenszins een plausibele verklaring voor zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn familieleden. Verzoeker gaat daarmee immers gemakshalve voorbij aan het gegeven dat in de bestreden beslissing en tijdens het persoonlijk onderhoud er terecht op gewezen werd dat de vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot zijn laatste woonplaats voor zijn vertrek uit Ghana de lijst van woonplaatsen in de verklaring DVZ betreft en niet de vragenlijst CGVS waarin verzoeker de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven op summiere wijze uiteen te zetten. Bovendien biedt het feit dat verzoeker er van uitging dat hij uitgebreider zijn relaas zou kunnen uiteenzetten bij het CGVS evenmin een plausibele verklaring voor het gegeven dat hij zo weinig weet te vertellen over zijn broer en zus in Ghana, zelfs gedurende de periode dat zij wel samen leefden volgens zijn verklaringen, met name in de periode tussen de dood van zijn vader in 2015 en de dood van zijn moeder in 2017 (PO, p. 8).

De vaststelling dat verzoeker geen eenduidige verklaringen weet af te leggen over hoeveel broers en zussen hij heeft, welk familielid in België woont en zijn verblijfplaatsen in Ghana voor zijn vertrek, wat *in casu* relevant is voor de beoordeling van zijn vluchtrelaas aangezien hij verklaarde dat hij met de "witte man" een relatie begon toen hij in Labadi, Accra woonde en er ook met hem samenwoonde (PO, p. 14, 17), ondermijnt reeds de algemene geloofwaardigheid van zijn verzoeker (artikel 48/6 § 1, leden 2 en 3). Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat verzoeker een Schengenvizum type C kreeg van de Noorse ambassade in Accra geldig van 13 juli 2019 tot 19 augustus 2019 (administratief dossier, landeninformatie, stuk 10) en dat hij in juli 2019 als voetballer deelnam aan de Gothia Cup, een internationaal voetbaltornooi dat jaarlijks in Göteborg in Zweden wordt gehouden (administratief dossier, landeninformatie, stukken 2, 3, 4, 6 en 7). De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststellingen hierover in de bestreden beslissing die gebaseerd zijn op informatie die door verzoeker op internet werd geplaatst niet betwist. Hieruit blijkt in elk geval dat verzoeker al in juli 2019 voor een voetbaltornooi naar Zweden kwam en er voor een Ghanese club uitkwam. Verzoeker verklaart evenwel dat hij uit economische noodzaak gedwongen werd zich online te prostitueren en dat de Spaanse witte man waarmee hij online chatte hem al in 2018 in Ghana kwam bezoeken. Op dat ogenblik was verzoeker evenwel nog volop actief als voetballer en hoewel zijn carrière met ups en downs ging, vallen de bovenstaande vaststellingen over zijn deelname aan een tornooi in Zweden in juli 2019 moeilijk te rijmen met het beeld dat verzoeker van zichzelf tracht op te hangen van een aan lager wal geraakte ex-voetballer die uit pure economische noodzaak seksuele contacten moest onderhouden met een blanke man. Ook deze correcte bevindingen in de bestreden beslissing worden op generlei wijze betwist in het verzoekschrift. Waar ter terechtzitting door verzoekers advocaat wordt opgemerkt dat het om een jeugdvoetbaltornooi ging en hij toen niet als professioneel voetballer actief was, kan dit geen ander licht werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissingen en bovenstaande analyse, nu uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat hij in 2019, 19 jaar oud was, en verzoeker ook niet aantoonde dat er geen professionele voetballers aan het tornooi in Göteborg konden deelnemen.

Verder blijken ook verzoekers verklaringen over zijn definitieve vertrek uit Ghana en aankomst in Spanje, dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud situeert eind december 2019 (PO, p. 6) niet te stroken met een bericht dat op sociale media werd gepost door de SRF Academy op 23 april 2020, en waarin verzoeker te zien is en voorgesteld wordt als één van de nieuwe spelers van deze Academy. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: "Ook wat betreft uw vertrek uit Ghana, roept informatie die er gevonden werd op sociale media, vragen op. Zo postte een organisatie genaamd SRF Academy Ghana op 23 april 2020, een bericht met daarop een foto van u en een andere jongeman, met daarbij de tekst: "Introducing our new players - Nana Korankye Essandoh – E. F. - WELCOME BOYS". SRF Academy profileert zichzelf als : "big football project for developing young players". Het is zeer opmerkelijk dat een dergelijke organisatie, in Ghana, u zou aankondigen als een nieuwe speler, terwijl u beweerdelijk al eind 2019 Ghana had verlaten en naar Spanje gereisd was. U werd gevraagd over de foto van SRF Academy, en u legde uit dat dat een foto was van uw team Rail Stars, in tweede divisie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U kon echter geen aannemelijk uitleg plaatsen waarom SRF Academy u als nieuwe speler introduceerde, terwijl u beweerdelijk al lang in Europa was. U legde uit dat u het team verliet in 2019 toen u naar Europa ging, en dat u niet weet waarom het gepost werd in 2020. Dan sprak u zichzelf tegen door vervolgens te verklaren dat u niet meer in een team speelde voordat u naar Europa kwam. Dergelijke conflicterende informatie met uw eigen verklaringen hebben een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw verklaringen, en de omstandigheden waarin u uw land van herkomst verliet." De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad verklaarde, zoals opgemerkt in het verzoekschrift, dat het om een oude foto van hem ging en dat voetbalclubs vaak foto's van oude leden posten uit geldgewin (PO, p. 20). Zo dit een mogelijke verklaring zou kunnen zijn, blijft het enerzijds

evenwel bij een loutere bewering die verder niet wordt gestaafd, en doet dit anderzijds geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat verzoeker zichzelf tegensprak waar hij verklaarde dat hij voor hij naar Europa kwam niet meer in een team speelde en uit het voorgaande ook gebleken is dat hij in juli 2019 en dus voor hij volgens zijn verklaringen naar Europa kwam in december 2019, wel degelijk deel uitmaakte van een team dat een tornooi betwiste in Göteborg in juli 2019 en waarvoor hij een Schengenvisum kreeg van de Noorse ambassade in Accra.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen reeds de algemene geloofwaardigheid van verzoeker en stroken allerminst met het profiel van ex-voetballer die aanvankelijk uit economische noodzaak een seksuele relatie (online) begon met een witte Spaanse man, die hem naar Spanje zou hebben overgebracht met de belofte een club voor hem te zoeken in Europa.

4.3.2. Voorts stelt de Raad, in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoeker verklaart dat zijn seksuele geaardheid zich aan hem openbaarde als gevolg van zijn relatie met een blanke (witte) man in Spanje die hij online had leren kennen nadat zijn vriend T. hem daartoe had aangezet als een manier om geld te verdienen, maar dat hij in het interview bij de DVZ verklaart *“ik ben mijn GSM kwijt dus ik ken zijn naam niet”* (vragenlijst CGVS, vraag 5), dat hij initieel tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd wat de naam van de blanke man is, antwoordt: *“Wanneer ik hier kwam, ben ik mijn telefoon verloren, dus ik ben zijn contact verloren waar zijn naam op staat”* (PO, p. 7) en halverwege het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wat zijn naam was, antwoordt *“ik herinner met zijn naam nu. Hij heette J.”* (PO, p. 17). De vaststelling dat verzoeker niet eens de volledige naam van de blanke man die hem zijn seksuele geaardheid had leren ontdekken, en waarvan hij verklaart dat zij veel van elkaar genoten toen J. voor het eerst naar Ghana kwam (PO, p. 17) kent en de voornaam van deze man niet kan zeggen, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de manier waarop hij zijn homoseksuele geaardheid ontdekte reeds op fundamentele wijze. Dit wordt nog versterkt door de vaststelling dat hij bitter weinig kan vertellen over de manier waarop T. en verzoeker deze man online hadden leren kennen; wat er hem toe gedreven had om op het voorstel van T. door te gaan, hoewel hij tot dan toe geen homoseksuele relaties had gehad en verzoekers beschrijving van de omstandigheden waarin deze witte man samen met verzoeker in Accra in een *“one room”* accommodatie in Labadi verbleef. Hierover wordt op pertinente wijze als volgt gemotiveerd in de bestreden beslissing: *“U koppelde uw seksuele oriëntatie volledige aan de relatie die u had met de ‘witte man’. Opmerkelijk genoeg, slaagde u er meermaals niet in om voor het CGVS te verduidelijken wie de ‘witte man’ was die u meenam naar Spanje. U had in uw verklaringen voor DVZ op 13 juni 2022 al vermeld dat u zijn naam vergeten was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Dit is des te opmerkelijker, gezien de rol van deze persoon in uw leven en het belang van deze persoon in de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Deze persoon heeft u immers in 2019 al leren kennen online, en heeft u tevens ook toen bezocht in Ghana. De laatste keer dat u hem zag was in september 2021 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 2021). U werd gevraagd om alles te vertellen wat u wist over de persoonlijke situatie van de witte man, waarmee u toch contact had voor zeker twee jaar lang, en met wie u seksuele relaties onderhield, die u hielp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U begon met uit te leggen dat u niet wist waar hij verbleef in Spanje, ondanks het feit dat u het vroeg binnen de ‘homoseksuele groep’ waarbij u verbleef (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Gevraagd om te verklaren wat u dan wel wist over hem, kon u vertellen dat hij een breedgebouwde, rijke man was die u hielp. U werd nog meer aangespoord om over hem te vertellen, u wist nog dat hij rond de 40 jaar oud was, en in hetzelfde dorp in Spanje woonde waar hij voor u een appartement huurde. U weet niet wat hij deed voor job, enkel dat hij een ‘rijke homoseksuele man’ was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U weet niet welke nationaliteit hij had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd een tweede keer tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat de naam van de man was, en u kon nog vermelden dat hij Johnson heette, maar niet zijn volledige naam. Het is weinig geloofwaardig dat u bij DVZ de naam niet wist, dat u gedurende de eerste helft van het interview voor het CGVS de naam nog niet wist, maar uiteindelijk wel kon vertellen dat het ‘Johnson’ was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde later in het persoonlijk onderhoud nog uit dat u en de witte man in grote liefde naar elkaar toe gegroeid zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd er op gewezen dat het dan des te opmerkelijker is dat u beweerde een grote liefde met hem te hebben gehad, terwijl u zijn naam niet eens onthouden had. U wees er op dat u uiteindelijk wel (deels) de naam onthouden hebt en gaf, met name Johnson.*

Het is weinig geloofwaardig dat u in de maand die verlopen was tussen uw interview voor DVZ en uw interview op het CGVS, nog steeds niet op de naam gekomen was, maar midden in het interview voor het CGVS plots wel. U kon ook bijzonder weinig vertellen over hoe u of uw vriend Thomas, de man hadden leren kennen online. Thomas had die man ‘op het internet’ leren kennen, maar hoe dat dan werkte, kon u nooit verduidelijken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Uiteindelijk legde hij uit dat hij hem ontmoette op Facebook, maar niets over hoe dat dan gebeurd is, of hoe er zelfs maar een eerste contact werd gelegd. Dat u hierover zo weinig kon vertellen, is niet geloofwaardig. Het was Thomas, die u verteld

had over het voorstel van de witte man, en u had tegen Thomas gezegd dat u inging op het voorstel. Gevraagd hoe u zich voelde bij het voorstel van die man, legde u uit dat u nood had aan onderdak, eten, de basisbehoeftes (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is in die context dan ook opmerkelijk dat u niet meer moeite deed om hulp te krijgen van mensen in uw directe omgeving, zoals bijvoorbeeld die broer en zus die u dan opeens bleek te hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U hebt nooit hulp gevraagd aan uw broer of zus, naar eigen zeggen omdat u hen niet kon vinden. Van iemand die in een dergelijk penibele situatie beweert te zitten, kan er wel verwacht worden dat hij zich voor directe hulp eerst wendt tot zijn eigen directe omgeving en familie. Dat u dit niet gedaan heeft, maakt uw beweerde situatie, en uw nood aan dergelijke buitenlandse hulp, zeer onaannemelijk. U studeerde immers ook elektriciteit, en u had al verschillende klusjes gedaan. U was dus in staat om ook voor uzelf een bestaan verder op te bouwen, samen met dan uw duidelijke voetbalambities. U had verder ook nooit een andere job gezocht, schijnbaar omwille van uw eenmalige teleurstelling bij een tewerkstelling die u met hulp van een vriend gekregen had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Uw onbereidheid om een andere job te zoeken staat haaks op de geloofwaardigheid van uw slechte situatie in uw land van herkomst. De beweerde context waarin u de nood had om de witte man te ontmoeten en om een seksuele relatie met hem te hebben, is niet geloofwaardig. Uiteindelijk kwam de witte man dan op bezoek bij u in Ghana, in uw one room accommodatie in Labadi (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Hij verbleef zo een twee maanden, tot februari 2018, bij u waarna hij terug vertrok (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U woonde daar met andere bewoners, maar toch leek het een goed idee dat hij al die tijd bij u zou verblijven. Een dergelijk bezoek en verblijf van een oudere, witte man in een kamertje in Ghana, samen met een lokale jongeman, moet zeker de aandacht wekken en vragen stellen binnen de Ghanese gemeenschap. Data uit 2013 tonen aan dat 96% van de bevolking vindt dat de maatschappij homoseksualiteit niet moet accepteren. Het is dan ook volstrekt niet geloofwaardig dat u een dergelijke regeling trof voor het verblijf van uw vermeende minnaar in Ghana. Voor het CGVS vertelde u vervolgens nog over een betrapping, waarbij een andere huurder u had gezien door het raam met de witte man. Sindsdien zouden uw huisbaas en de anderen huurders u bedreigd hebben en beginnen pesten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Daargelaten dat u in uw interview bij DVZ nooit iets verteld hebt over de beweerde betrapping en de bedreigingen door de huurbaas, bent u vervolgens toch nog bijna twee jaar in Ghana gebleven, in Labadi (uw laatste adres).” De Raad stelt vast dat verzoeker er geenszins in slaagt deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Hij beperkt zich immers tot het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen en het bekritisieren van de bestreden beslissing zonder concrete elementen aan te brengen die de gevolgtrekkingen van verwerende partij die gebaseerd zijn op de correcte weergave van zijn verklaringen hierover, in een ander daglicht kunnen plaatsen. Dat zijn relatie met de blanke man een louter seksuele relatie betrof en dat hij bijgevolg de achtergrond niet hoefde te weten, zoals hij in het verzoekschrift betoogt, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen dat hij zelfs de voornaam van deze man, die verantwoordelijk was voor het feit dat hij zijn homoseksuele geaardheid ontdekte niet eens kent en hij ook weinig weet te vertellen over de manier waarop hij hem zou leren kennen hebben. Gelet op de door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde informatie met betrekking tot het vijandige klimaat dat in Ghana bestaat ten aanzien van homoseksuelen, de conservatieve rigide gendernormen die er heersen en het taboe dat op homoseksualiteit kleeft in Ghana, is het weinig geloofwaardig dat verzoeker, indien hij werkelijk een homoseksuele relatie zou hebben gehad met een witte man, in Labadi gedurende verschillende maanden met hem in zijn éénkamer accommodatie in Labadi zou verbleven hebben, zoals hij beweert. Tenslotte stelt de Raad vast, in navolging van de bestreden beslissing, dat verzoeker geen blijk geeft van doordachte en persoonlijke overwegingen van zijn homoseksuele geaardheid en wat dit voor hem betekende in de Ghanese samenleving en dat verzoeker de desbetreffende motieven in de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig ongemoeid laat. De Raad herinnert er in dit kader aan dat indien de verzoeker om internationale bescherming geen bewijskrachtige elementen kan voorleggen aangaande zijn of haar seksuele geaardheid, de seksuele geaardheid dient te blijken uit de verklaringen van de verzoeker (UNHCR, “Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity”, Genève, 2008, nr. 35).

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat er minstens doorleefde verklaringen worden afgelegd over de eigen bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van de homoseksuele geaardheid die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont. Uit het voorgaande blijkt evenwel dat verzoekers verklaringen over zijn bewustwording als homoseksueel en de relatie die hij zou hebben gehad met een blanke man niet geloofwaardig zijn in de door hem geschetste omstandigheden om de hierboven uiteengezette redenen.

Gelet op al het voorgaande is de commissaris-generaal terecht tot de vaststelling gekomen dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn beweerde homoseksualiteit geloofwaardig te maken. De Raad kan verzoeker

volgen waar hij stelt dat zijn huidige relatie met een zwangere vrouw op zich niet aantoonde dat hij zich niet ook tot mannen zou aangetrokken zou kunnen voelen, maar dat doet op zich geen afbreuk aan het voorgaande waarin werd vastgesteld dat *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over de relatie die hij zou hebben gehad met een blanke man, die hem zijn homoseksualiteit had doen ontdekken en zijn homoseksuele geaardheid als dusdanig evenmin geloofwaardig is.

4.3.3. Met betrekking tot de door verzoeker geuite vrees voor de groep personen waarvan hij geld zou hebben gestolen en de cult van zijn vader, stelt de Raad vast dat verzoeker deze evenmin aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover eveneens ongeloofwaardig zijn. Hierover wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd: *“Wat betreft de cult die u zou willen dwingen om uw vader op te volgen, kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat ook deze vrees niet geloofwaardig is. Na het overlijden van uw vader, in 2015, werd u door een vriend van uw vader aangesproken om uit te leggen dat u uw vader zou moeten opvolgen binnen de cult, of dat u anders zou sterven. Ondanks het feit dat uw vader u beweerdelijk zou hebben aangeduid als zijn opvolger, kon u bijzonder weinig vertellen over deze cult (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20-21). U kon ten eerste 5 al niet antwoorden op de vraag wat de naam van de cult van uw vader is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Gevraagd hoe het kwam dat u de naam van de cult van uw vader niet weet, legde u uit dat ondanks het feit dat hij wilde dat u bij de cult ging, hij het u niet vertelde omdat u het anders ook aan uw moeder zou vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Dit argument vervalt echter, rekening houdend met het feit dat uw moeder ook overleden is in 2017, en de vriend van uw vader u altijd waarschuwde over de cult. U had dus de mogelijkheden, en de tijd om meer informatie over deze cult te vergaren. Vervolgens werd u aangespoord om te vertellen wat u weet over de cult, en u legde uit dat ze een uniform droegen van zwarte en rode kleuren, en dat de zoon de vader moet opvolgen binnen de cult. Dit is wel erg weinig informatie over de cult waarbij uw vader beweerdelijk behoorde en waarbij uw vader wilde dat u zijn plaats zou innemen na zijn overlijden. Daarenboven slaagde u er niet in aan te tonen dat u effectief gezocht werd door de cult, u hebt immers sinds het overlijden van uw vader in 2015, nooit meer iets gehoord van de cult (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd hier op gewezen, en dan voegde u nog toe dat de vriend van uw vader altijd de hint gaf dat de cult zou langskomen zodat u niet in het huis zou zijn. Het CGVS wijst er echter op dat er minstens 4 jaar, volgens uw verklaringen, verstreken zijn sinds het overlijden van uw vader, vier jaar waarin u geen verdere problemen had met de cult. In die vier jaar zag u ook duidelijk niet de noodzaak om Ghana te verlaten vanwege uw beweerde problemen met de cult. Wat betreft het geld dat u zou hebben gestolen van de andere mensen in uw groep, oordeelt het CGVS het volgende. Deze verklaringen staan volledig haaks op de verklaringen met betrekking tot uw beweerde profiel van arme jongen. Een groep van tien personen zou immers voor 40 miljoen cedis aan geld hebben bijeen gespaard (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11), wat zelfs in de wisselkoers van eind 2019 (1 Cedi = 0,16 euro), het equivalent was van 6,4 miljoen euro. Dat is enorm veel om bijeen te sparen, zeker gezien u beweerdelijk arm was. Ook de beweerde omstandigheden over hoe u het geld hebt meegenomen, zijn allesbehalve geloofwaardig en niet te rijmen met uw overige verklaringen. U beweerde immers dat u hulp kreeg van een rijke, witte man om naar Europa te komen, en man die u met zowat alles hielp. Het zou dan niet eens nodig zijn om met al dit geld, bijeen gespaard door uw vrienden, te gaan lopen. U legde uit dat u het geld meenam omdat u plots het land verlaten had, en dat u niet de kans had om het geld terug te geven aan de rechtmatige eigenaren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). In uw verklaringen hebt u echter niet zo plots het land verlaten, gezien de witte man eind 2019 nog een maand naar Ghana kwam alvorens dat jullie naar Europa reisden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U slaagde er niet in om de omstandigheden van het stelen van het geld, aannemelijk maken. U hebt verder ook geen enkele stap gezet om de situatie op te lossen. Bovendien betreft dit een louter interpersoonlijk conflict dat geen verband houdt met de criteria die benoemd zijn in de Geneefse Conventie.”* De Raad kan slechts vaststellen dat deze motieven correct zijn en steun vinden in het administratief dossier en dat verzoeker deze geheel ongemoeid laat, zodat de Raad deze dan ook onverkort overneemt in dit arrest.

Het komt aan de verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten door deze aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft in gebreke in het verzoekschrift of ter terechtzitting enig argument naar voor te brengen met betrekking tot de bovenvermelde motieven.

Dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende nu hij in Spanje, waar hij verbleef sinds 2019 geen verzoek om internationale bescherming indiende en in België pas in maart 2022 aankwam en zijn verzoek in België indiende, nadat hij administratief was aangehouden en werd vastgesteld dat zijn Spaans paspoort niet authentiek was, beschouwt de Raad als overtollige motieven, zodat niet moet worden ingegaan op verzoekers betoog hierover. Dat hij niet wist dat het Spaanse paspoort vals was en er van uit ging dat hij legaal in België en Spanje verbleef en het daarom niet nodig

was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan hoe dan ook geen ander licht werpen op het voorgaande waarbij op omstandige wijze de redenen worden uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit en de ander door hem aangehaalde problemen in Ghana.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

Gelet op verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten, en in acht genomen het geheel van zijn individuele omstandigheden en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van objectieve informatie over zijn land van herkomst en zijn activiteiten als voetballer, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij vervolging riskeert omwille van zijn beweerde maar ongeloofwaardig geachte homoseksuele geaardheid en zijn beweerde maar eveneens ongeloofwaardig bevonden problemen met personen waarvan hij geld zou hebben gestolen en de cult van zijn overleden vader.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie aangebracht door partijen blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Ghana.

5.2. In zoverre verzoeker zich, wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in de artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen waarbij geconcludeerd werd dat hij zijn voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele gerichtheid; zijn weigering om tot de cult van zijn vader toe treden en het feit dat hij geld achterhield van zijn vrienden in Ghana niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

5.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ghana een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker nog opwerpt dat de bestreden beslissing geen specifieke motivering bevat met betrekking tot de beoordeling van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hij inzake beslissingen tegen beslissingen van de commissaris-generaal over de volheid van bevoegdheid beschikt. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat de commissaris-generaal hierover niet specifiek heeft gemotiveerd met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet is betreurenswaardig vanuit het oogpunt van het zorgvuldigheidsbeginsel maar belet niet dat de Raad in de beoordeling van de toepassing van deze bepaling treedt op basis van de gegevens in het administratief en rechtsplegingsdossier.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift daarnaast gewag maakt van het feit dat uit de bestreden beslissing geen afweging blijkt tussen de belangen van verzoeker enerzijds en de Staat anderzijds en dat de motieven niet evenredig zijn met het gestelde doel, dient te worden opgemerkt dat het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in de huidige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn bevoegdheid en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, teneinde hem al dan niet de status van

vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

6. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissingen kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Twi machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM wijst de Raad er op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en benadrukt dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET